

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Archontio. 172.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

1. Cor. 10. impudentiam tuam vehementer admirari subiit, qui, cum dæmonum mensis ad saturitatem vsque communices, Dominicæ quoque mensæ particeps fieri minimè timeas. Vide igitur, ne quis te laqueus corripiat, vt Iudam, ob temeritatem suam in desperationem prolapsam, simulque & prodicionem perpetrantem, & factosanctam communionem postulantem.

Ioan. 13.
Act. 1.

Nili filijs. 171.

Quid naturam abiuratis, aut vocationem ignoratis? Nam illa ex vno eodémque ventre vos protulit: hæc autem per vnam & eandem spem vos regenerauit. Quamobrem aut prior natiuitas vos pudore quodam commoueat: aut posterior metu afficiat: atque ad concordiam siue naturæ, siue vocationis fœdus sancite.

Archontio. 172.

Luc. 16. Chaos ingens inter se ac diuitem in peninis & cruciatu hærentem firmatum esse Abraham respondit, Iustorum videlicet ac peccatorum discrimen his verbis indicans. Nam ipse hospitem ac pauperum amans & studiosus erat, eosque, qui longo à se locorum interuallo diffiti erant, excipiebat. Ille autem vlceribus confectum hominem pro foribus suis iacentem auersabat. Quemadmodum igitur contrariæ voluntates animique instituta sunt: ita etiam in disuncta loca migrant. Illi enim quietem & oblectamentum, hi cruciatum acceperunt.

Marco Monacho. 173.

Psalm. 1. Eos, qui animi firmitate carent, tuique fimiles sunt, ò inconstans, puluerem, qui à facie terræ proiicitur, appellauit Propheta. Nam si cum à beato viro Ammone confitus, piéque rigatus, ac firmiter constabilitus esses, fructumque etiam, vt putabamus, tulisses, nunc tamen, non eruditionis cõparandæ causa, sed exquisitiõrum epularum studio atque cupiditate multas

ζεις εἰς κόρον κοινοῶν, καὶ τραπέζης κυεῖς μετέχῃ οὐ φοβῆ. ἀρα οὐδὲ μήτις σε βρόχος καταλάβῃ ὡς τὸν Ιούδα, ὅτι τῇ ἀσεβείᾳ ἐαυτῷ ἀπογνόντα, καὶ τὴν προδοσίαν ἐπεργασάμενος, καὶ τὴν κοινωνίαν ἀπαγορεύσας.

Τοῖς υἱοῖς Νείλου. ραα.

Τί ἀρνῶσθε τὴν φύσιν, ἢ ἀγνοεῖτε τὴν κλησιν; ἢ μὴ γὰρ ἐκ μιᾶς ἐμάς ἀσεβήσατε γενέσθε; ἢ δὲ ἀπὸ μιᾶς ἀπεγέννησεν ἐλπίδος, ἢ τὴν ἀσέβειαν τοῖνυ ἀδέσθητε γέννησιν, ἢ τὴν δευτέραν φοβήθητε ἀπεγέννησιν, καὶ ἀπεισασθε ἀπὸ μόνου αἵματος, εἴτε τῆς φύσεως, εἴτε τῆς κλησεως.

Ἀρχοντίω. ραβ.

Χάσμα μέγα ἐστὶν καὶ μετὰ τὸ ἐαυτῷ καὶ τῷ πλούσιου πτωροῦ μύθου ὁ Ἀβραάμ ἀπεκρίνατο, τὴν τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ τῶν πλάοντων, ἀλλὰ φέρων ἐνδεκνύμηνος ὁ μὴ γὰρ, φιλόζηλος ἦν καὶ φιλόπικρος, τοὺς μακρὰν ἀπὸ κειμῶν δαχμῶν. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς θύρας ἠλακμῶν, ἀπληρῶς ἐκτεπέμνητος. ὡς τὸ οὐδὲν εἶναι αἰ ἀσεβείας, οὕτως ἀμῆνις ἢ μεταστάσις τῆς μὴ, τὴν ἀσέβειαν τῆς δὲ, τὴν κάλασιν δεξιά μύθου.

Μάρκω μοναχῷ. ρογ

Τοὺς ἀσηρῖτους καὶ σοὶ ἀσεβοῦντες ἀβέβαιε, χροῦ ἐκεκλήμηνον ἀπὸ ἀσεβείας τῆς γῆς ὁ ἀσεβήτης ἐπάλεσεν. εἰ γὰρ φυτευθεὶς παρὰ τὸ μακαρίου Ἀμμωνος, καὶ ποταμῶν θεοφιλῶν, καὶ ἀσφαλῶς ἐδρασεῖς, καὶ καρπὸν ἐπινοήσῃς, ὡς ὠμέβα, πολλοὺς οἴκους ἀμεινοσέεις ἐχέειν παιδευσεως, ἀλλ' ἀκροτέρως σιτήσεως, τίς

σε